

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

หนังสือ

การปกครอง, กรม. การเลือกตั้งในนามิเบีย : กาฬทวีป. กรุงเทพมหานคร : กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย, 2533.

กุลพล พลวัน. สิทธิมนุษยชน. กรุงเทพมหานคร : บริษัท แอดวานซ์มีเดีย จำกัด, 2527.

เจริญ ตัมภีรภาพ. รายงานการศึกษาเรื่อง "เส้นทางเสริมสร้างสิทธิมนุษยชน โดยสถาบันรัฐสภาไทย". กรุงเทพมหานคร : มูลนิธิเพื่อการศึกษา ประชาธิปไตยและการพัฒนา และมูลนิธิเอเซีย, 2531.

ชุมพร ปัจจุสานนท์. สหประชาชาติ. ใน เอกสารการสอนชุดสถาบันระหว่างประเทศ. หน้า 149-232. กรุงเทพมหานคร : บริษัท วิคตอรี เพาเวอร์พอยท์ จำกัด, 2528.

เชิดชาย เหล่าห้ำ. สหประชาชาติ. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์แพร์-พิทยา, 2526.

ไพฑูรย์ ตัสเช. การแบ่งแยกเชื้อชาติและสีผิวกับปัญหาสิทธิมนุษยชน. กรุงเทพมหานคร : ศูนย์วิจัยคณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2530.

สมพงษ์ ชูมาก. องค์การระหว่างประเทศ : สันนิบาตชาติ สหประชาชาติ. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2533.

สำนักแถลงข่าวสหประชาชาติ ประจำประเทศไทย. กฎบัตรสหประชาชาติ. ม.ป.ท., ม.ป.ป.

_____. นามิเบีย. กรุงเทพมหานคร, 2526.

เสาวลักษณ์ ชัยชูสอน. นามิเบียกับหนทางสู่ความเป็นเอกราช. ใน เรื่อง
นำรู้เกี่ยวกับสหประชาชาติ. หน้า 129-139. กรุงเทพมหานคร:
สำนักพิมพ์เทคนิค 19, 2533.

_____ . สหประชาชาติกับปัญหานามิเบีย. ใน เรื่องนำรู้เกี่ยวกับสห-
ประชาชาติ. หน้า 161-164. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์
เทคนิค 19, 2532.

บทความ

นามิเบีย : ความสำเร็จของโซเวียต. สยามรัฐสัปดาห์วิจารณ์ 27 (ตุลาคม
2523) : 11-12.

นามิเบีย : ความอดทนย่อมมีวันสิ้นสุด. สยามรัฐสัปดาห์วิจารณ์ 25 (ตุลาคม
2521) : 14-15.

นามิเบีย : ดินแดนที่ถูกกลืน. สยามรัฐสัปดาห์วิจารณ์ 34 (เมษายน 2531) :
24.

ปัญหาความขัดแย้งระหว่างองค์การสวาโบกับอัฟริกาใต้ "ก่อนจะถึงอิสรภาพของ
นามิเบีย". เศรษฐกิจ 1 (ตุลาคม 2521) : 52-57.

สำนักแถลงข่าวสหประชาชาติ. นามิเบียกับการดำเนินงานของสหประชาชาติ.
กันยายน 2526. (เอกสารอัดสำเนา)

อุปสรรคเบื้องหน้าของสันติภาพในอังโกลา-นามิเบีย. ข่าวพิเศษ-อาทิตย์ 11
(สิงหาคม 2531) : 40-41.

วิทยานิพนธ์

จงเจริญ เทพหัสดิน ณ อยุธยา. อภิมหาอำนาจ : พลังผลักดันทางการเมือง
ในสหประชาชาติ สาขาวิชาการระหว่างประเทศและการทูต
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต มหา-
วิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2523.

สารนิพนธ์

ประสม แฝงทอง. บทบาทของสหประชาชาติและกองกำลังรักษาสันติภาพต่อกระบวนการเพื่อเอกราชของนามิเบีย (ค.ศ. 1978 - ปัจจุบัน) สาขาวิชาการระหว่างประเทศและการทูต มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. สารนิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2533.

ภาษาอังกฤษBooks

- Carroll, F. South West Africa and the United Nations. Kentucky : University of Kentucky Press, 1967.
- Dore I.I. The International Mandate System and Namibia. London : Westview Press, 1985.
- Eckhard, F., and Linden, R.H., eds. Issues before the 33 rd General Assembly of the United Nations 1978-1979. New York : New York University Press, 1978.
- Imishue R.W. An International Problem. London : Pall Mall Press, 1965.
- International Defence and Aid Fund. Namibia : The Facts. n.p., 1980.
- Jutte, R., and Jutte, A.C., eds. The Future of International Organization. New York : St. Martin's Press, 1981.
- Lusaka, P., J.F. Namibia : A Direct United Nations Responsibility. Lusaka: United Nations Institute

for Namibia, 1987.

Namibia : The Crisis in United States Policy toward Southern Africa. Washington: TransAfrica, 1983.

Orbach, W.W. To Keep the Peace : The United Nations Condemnatory Resolution. Kentucky: The University Press of Kentucky, 1977.

Rocha, C.M. In Search of Namibian Independence. London: Westview Press, 1984.

Tessitore, J., and Woolfson, S., eds. Issues Before the 41 st General Assembly of the United Nations. Kentucky : Lexington Books, 1987.

Umozurike, U.O. Self - determination in International Law. Connecticut : Shoe String Press, 1972.

United Nations. A Teaching Guide United Nations and Decolonization. New York: United Nations Publication, 1984.

_____. A Trust Betrayed : Namibia. New York : United Nations Publication, 1974.

_____. Basic Facts about the United Nations. New York: Department of Public Information, 1980.

_____. Basic Facts about the United Nations. New York: Department of Public Information, 1983.

_____. Basic Facts about the United Nations. New York: Office of Public Information, 1970.

- _____. International Focus on Transnational Corporations in South Africa and Namibia. New York: United Nations Publications, 1985.
- _____. NAMIBIA : Outlook. New York : United Nations Department of Public Information, 1990.
- _____. Plunder of Namibian Uranium. New York: Department of Public Information, 1982.
- _____. Seminar in North America on the Efforts by the International Community to End South Africa's Illegal Occupation of Namibia. New York: Department of Public Information, 1985.
- _____. South Africa's Plan and Capability in the Nuclear Field. New York : United Nations Publication, 1981.
- _____. The United Nations at Forty : A Foundation to build on. New York : United Nations Publication, 1985.

Wellington, J.W. South West Africa and its Human Issues. London : Oxford University Press, 1967.

Articles

- Whitaker, J.S. Africa Beset. Foreign Affairs 62 (1984) : 746-776.
- Winchester, N.B. United States Policy toward Africa. Current History 87 (May 1988): 193-196, 232-234.

Other Materials

Office of the Commissioners for Namibia. Nationhood Programme for Namibia. New York : United Nations Council for Namibia, 1981.

United Nations. International Conference in Support of the People of ZIMBABWE and NAMIBIA. New York : Office of Public Information, 1977.

_____. International Conference in Support of the Struggle of the Namibian People for Independence. New York : United Nations Publication, 1983.

_____. Namibia : A Unique UN Responsibility. New York: United Nations Department of Public Information, 1983.

_____. Plan of Action for the Full Implementation of the Declaration on the Granting of Independence to Colonial Countries and Peoples. New York : Department of Public Information, 1981.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

คณะมนตรีสหประชาชาติเพื่อนามิเบีย

(The United Nations Council for Namibia)

ในการประชุมครั้งที่ 5 สมัชชามีมติ 2248 (S-V) เมื่อวันที่ 19 พฤษภาคม ค.ศ. 1967 จัดตั้งคณะมนตรีสหประชาชาติเพื่อนามิเบีย ประกอบด้วยรัฐสมาชิก 11 ประเทศ คือ ชิลี โคลัมเบีย กิอานา อินเดีย อินโดนีเซีย ไนจีเรีย ปากีสถาน ตุรกี สหรัฐอาหรับ ยูโกสลาเวีย และ แซมเบีย มติดังกล่าวนี้ได้รับคะแนนเสียง 85 ต่อ 2 (แอฟริกาใต้ และ โปรตุเกส) โดยงดออกเสียง 30 ประเทศ

คณะมนตรีสหประชาชาติเพื่อนามิเบีย มีอำนาจและหน้าที่รับผิดชอบ ดินแดน ดังนี้

ก. บริหารนามิเบียจนกว่าจะได้รับเอกราช โดยให้ประชาชน ของดินแดนได้เข้าร่วมด้วยมากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้

ข. ประกาศกฎหมาย พระราชกำหนด และข้อบังคับในการ บริหารต่างๆ ที่จำเป็นสำหรับการบริหารดินแดน จนกว่าสภานิติบัญญัติจะจัด ตั้งขึ้นตามหลักการใช้สิทธิออกเสียงเลือกตั้ง

ค. มีการเจรจาถึงมาตรการที่จำเป็นทั้งหมดโดยทันที โดยการ ปรึกษาหารือกับประชาชนของดินแดนเพื่อตั้งสภารัฐธรรมนูญ เพื่อร่างรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยพื้นฐานการเลือกตั้งซึ่งจะเกิดขึ้น ทั้งนี้จะจัดตั้งที่ประชุมสภานิติบัญญัติ และรัฐบาลที่รับผิดชอบ

ง. มีวิถีทางที่จำเป็นต่างๆ ในการปรึกษากฎหมายและระเบียบ ภายใตดินแดน

จ. มีการโอนอำนาจทั้งหมดให้ประชาชนของดินแดน ภายใต้การประกาศเอกราช

มติ 2248 (S-V) เรียกร้องให้คณะมนตรีสหประชาชาติเพื่อนามิเบีย ซึ่งมีที่ตั้งอยู่ในนามิเบีย ได้ติดต่อกับเจ้าหน้าที่แอฟริกาใต้ เพื่อโอนดินแดนโดยให้มีการสูญเสียน้อยที่สุด และดำเนินการในการถอนตำรวจ และข้าราชการ ตลอดจนบุคลากรทางทหารของแอฟริกาใต้ออกไป และให้แทนที่ด้วยบุคลากรที่ปฏิบัติงานภายใต้อำนาจหน้าที่ของคณะมนตรีสหประชาชาติเพื่อนามิเบีย ด้วยความเห็นชอบของประชาชนพื้นเมือง อนึ่ง มติยังต้องการให้แอฟริกาใต้ปฏิบัติตามมติ 2145 (XXI) ว่าด้วยการยุติอาณัติโดยสัมชชาทันที * และสัมชชาประกาศว่า ดินแดนจะกลายเป็นเอกราชตามความปรารถนาของประชาชน โดยคณะมนตรีสหประชาชาติเพื่อนามิเบียจะทำในสิ่งที่ทำให้นามิเบียได้รับเอกราช

บทบาทของคณะมนตรีสหประชาชาติเพื่อนามิเบีย

ก. เสนอนโยบายต่อสัมชชาสหประชาชาติในความสัมพันธ์ต่อนามิเบีย คณะมนตรีสหประชาชาติเพื่อนามิเบีย มีอิทธิพลโดยตรงต่อนโยบายสหประชาชาติเรื่องนามิเบีย รายงานประจำปี และการเข้าร่วมอภิปรายเรื่องนามิเบีย และปัจจัยที่เกี่ยวข้องในสัมชชาและคณะมนตรีความมั่นคง

คณะมนตรีสหประชาชาติเพื่อนามิเบียยังร่วมมืออย่างใกล้ชิด และสม่ำเสมอกับคณะกรรมการกำจัดอาณานิคม และคณะกรรมการพิเศษต่อต้านการเหยียดผิว ประธานของคณะมนตรีสหประชาชาติเพื่อนามิเบียได้เข้าประชุม

* วันที่ที่มีการใช้มติ 2145 (XXI) สถานภาพทางกฎหมายของแอฟริกาใต้ในดินแดน เปลี่ยนจากรัฐอาณัติมาเป็นการใช้อำนาจยึดอย่างผิดกฎหมาย

เป็นครั้งคราวกับหน่วยงานเหล่านี้ เพื่ออธิบายสถานการณ์ในนามิเบีย

ข. มีฐานะเป็นตัวแทนของนามิเบีย ในองค์การระหว่างประเทศ และการประชุมระหว่างประเทศ

จุดมุ่งหมายของคณะมนตรีสหประชาชาติเพื่อนามิเบียก็คือ ทำให้แน่ใจว่าผลประโยชน์ของนามิเบียจะได้รับการปกป้อง และทำให้แน่ใจว่าแอฟริกาใต้ไม่สามารถอ้างว่าเป็นตัวแทน หรือกระทำไปในนามของนามิเบีย

คณะมนตรีสหประชาชาติเพื่อนามิเบีย ได้เข้าเป็นสมาชิกขององค์การต่างๆ ดังนี้

- ค.ศ. 1973 เป็นสมาชิกสมทบขององค์การอนามัยโลก
- ค.ศ. 1977 เป็นสมาชิกขององค์การอาหาร และการเกษตรแห่งสหประชาชาติ
- ค.ศ. 1978 เป็นสมาชิกขององค์การแรงงานระหว่างประเทศ และ เป็นสมาชิกขององค์การเพื่อการศึกษาวิทยาศาสตร์และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ
- ค.ศ. 1982 เป็นสมาชิกของหน่วยงานพลังงานปรมาณูระหว่างประเทศ

ค. เผยแพร่ข้อมูลข่าวสารของนามิเบีย

คณะมนตรีสหประชาชาติเพื่อนามิเบีย มีโครงการเพื่อเผยแพร่ข้อมูลเกี่ยวกับนามิเบีย ทุกปี คณะมนตรีสหประชาชาติเพื่อนามิเบียจะส่งคณะทำงานไปปรึกษาหารือกับรัฐสมาชิก เพื่ออภิปรายการดำเนินตามมติของสหประชาชาติว่าด้วยนามิเบีย และแลกเปลี่ยนข้อมูล แสดงความเห็นว่าจะช่วยการพัฒนาที่เกี่ยวข้องกับสถานการณ์ในนามิเบีย คณะมนตรีสหประชาชาติเพื่อนามิเบียยังได้ให้ข้อมูลแก่สาธารณชนในรูปแบบต่างๆ เช่น ฟิล์ม โปสเตอร์ สิ่งตีพิมพ์ โฆษณา และแผนที่

ง. ให้ความช่วยเหลือต่อชาวนามิเบีย

คณะมนตรีสหประชาชาติเพื่อนามิเบีย ทำงานกับหน่วยอื่นๆ ในการให้ความช่วยเหลือแก่ผู้ลี้ภัยชาวนามิเบีย ความช่วยเหลือนั้น ได้แก่ การให้ที่พักอาหาร ยารักษาโรค และบริการทางสังคมอื่นๆ รวมทั้งการเตรียมอนาคตเมื่อนามิเบียได้รับเอกราช เช่น การให้การศึกษา การฝึกฝน การวิจัย และเครื่องมือต่างๆ

จ. สร้างมติมหาชนระหว่างประเทศ

การสร้างมติมหาชนระหว่างประเทศนี้ จะว่าด้วยเรื่องบทบาทของแอฟริกาใต้ที่ผิดกฎหมายในนามิเบีย ซึ่งจำเป็นที่จะต้องสร้างมตินี้ให้มีความเข้มแข็ง มหาอำนาจตะวันตกทั้ง 5 ประเทศ (สหรัฐอเมริกา อังกฤษ ฝรั่งเศส เยอรมันตะวันตก และแคนาดา) มีส่วนในการตัดสินชะตากรรมของนามิเบีย โดยเฉพาะอย่างยิ่ง สหรัฐอเมริกา

คณะบุคคลของคณะมนตรีสหประชาชาติเพื่อนามิเบีย มักจะถูกส่งไปยังโลกที่ 3 เป็นส่วนใหญ่ และมักจะได้รับความเห็นอกเห็นใจใ้แอฟริกันามิเบีย ทั้งนี้เห็นได้จากการออกคะแนนเสียงในมติของสมัชชา

อุปสรรคในการดำเนินงานของคณะมนตรีสหประชาชาติเพื่อนามิเบีย

ตั้งแต่ที่ได้มีการจัดตั้งคณะมนตรีสหประชาชาติเพื่อนามิเบียขึ้น ในปี ค.ศ. 1967 คณะมนตรีสหประชาชาติเพื่อนามิเบียพบว่า การปฏิบัติงานของตนเป็นเพียงแค่งานปลุกย่อย ปราศจากมาตรการบีบบังคับใดๆ ในการปฏิบัติหน้าที่การบริหารเพื่อนามิเบีย คณะมนตรีสหประชาชาติเพื่อนามิเบียมีความจำกัดในตัวเองด้านการสร้างมติมหาชนระหว่างประเทศ ในการต่อต้านการคงอยู่อย่างผิดกฎหมาย และนโยบายการปราบปรามของระบอบแอฟริกาใต้ในนามิเบีย อย่างไรก็ตาม แม้จะมีข้อจำกัดข้างต้น คณะมนตรีสหประชาชาติ

เพื่อนามิเบียก็ได้ทำหน้าที่เป็นกลุ่มกดดันเพื่อนามิเบีย โดยเฉพาะการใช้
 ความกดดันต่อมหาอำนาจตะวันตก คณะมนตรีสหประชาชาติเพื่อนามิเบียได้
 หยิบยกประเด็นนามิเบีย รวมทั้งเรื่องกิจกรรมผลประโยชน์ทางด้านเศรษฐกิจ
 ต่างประเทศในดินแดน และแสดงให้เห็นว่า กิจกรรมเหล่านี้สนับสนุนให้การ
 คงอยู่อย่างผิดกฎหมายของแอฟริกาใต้ยังมีต่อไป คณะมนตรีสหประชาชาติเพื่อ
 นามิเบีย ได้จัดการประชุมว่าด้วยการแสวงประโยชน์จากยูเรเนียมของนามิเบีย
 ขึ้นใน ปี ค.ศ. 1981 ซึ่งยังความอับอายมาสู่ประเทศตะวันตก โดยเฉพาะ
 อังกฤษ ยิ่งไปกว่านั้น คณะมนตรีสหประชาชาติเพื่อนามิเบียยังได้เรียกร้อง
 ให้คณะมนตรีความมั่นคงมีการลงโทษแอฟริกาใต้ แต่ก็ไม่ประสบผลตามความ
 มุ่งหมาย ซึ่งก็ได้เกี่ยวกับมหาอำนาจตะวันตกในคณะมนตรีความมั่นคง อันได้แก่
 สหรัฐอเมริกา อังกฤษ และ ฝรั่งเศส ที่มีการใช้สิทธิยับยั้ง

ภาคผนวก ข

คณะกรรมการพิเศษเพื่อต่อต้านการเหยียดผิว
(Special Committee against Apartheid)

คณะกรรมการพิเศษเพื่อต่อต้านการเหยียดผิว จะทำหน้าที่ในการ
ติดตามและตรวจสอบการเลือกปฏิบัติ และการดำเนินนโยบายแบ่งแยกผิว
ของแอฟริกาใต้ คณะกรรมการดังกล่าวได้รับการแต่งตั้งโดยประธานของ
สมัชชาสหประชาชาติ

ภาคผนวก ค

กองทุนสหประชาชาติเพื่อนามิเบีย

(United Nations Fund for Namibia)

สมัชชามีมติ 2679 (XXV) ตัดสินใจจัดตั้งกองทุนเพื่อนามิเบียและขอร้องให้เลขาธิการศึกษารายละเอียดว่าด้วยการพัฒนา การวางแผน การบริหาร และการจัดแผนงานความช่วยเหลือแก่ชวามิเบียในหลายๆ ด้าน

ต่อมา ใน ปี ค.ศ. 1971 สมัชชามีมติ 2872 (XXVI) ย้ำถึงการตัดสินใจของตน เมื่อวันที่ 9 ธันวาคม ค.ศ. 1970 ว่าจะตั้งกองทุนสหประชาชาติเพื่อนามิเบีย โดยมีจุดมุ่งหมายให้แผนงานความช่วยเหลือแก่นามิเบียเป็นผลขึ้นมา และชักชวนให้รัฐบาลต่างๆ ให้ความช่วยเหลือทางด้านการเงินแก่กองทุนด้วยความสมัครใจ

สมัชชาได้จัดตั้งกองทุนสหประชาชาติเพื่อนามิเบียขึ้นโดยการตัดสินใจนี้อยู่บนรากฐานการพิจารณาว่า อาณัติของแอฟริกาใต้ในการบริหารดินแดนได้ยุติลง และให้สหประชาชาติมีความรับผิดชอบโดยตรงต่อนามิเบียจนกว่าจะได้รับเอกราช สหประชาชาติให้ความช่วยเหลือแก่นามิเบียซึ่งได้รับความยากลำบาก มีการช่วยเหลือด้านการเงินในแผนงานการฝึกอบรมและการศึกษาแก่ชวามิเบีย โดยเฉพาะที่เกี่ยวกับความรับผิดชอบการบริหารดินแดนต่อไปในอนาคต

ภาคผนวก ง

สถาบันสหประชาชาติเพื่อนามิเบีย

(United Nations Institute for Namibia)

สถาบันสหประชาชาติเพื่อนามิเบีย จัดตั้งขึ้นที่ Lusaka ประเทศแซมเบีย เมื่อปี ค.ศ. 1976 ทั้งนี้สมัชชาจะได้ช่วยฝึกฝนชาวนามิเบียในด้านทักษะการบริหาร เพื่อชาวนามิเบียจะได้รู้จักปกครองตนเองหลังประกาศเอกราชแล้ว

สำหรับงานของสถาบันสหประชาชาติเพื่อนามิเบียนั้นมีอยู่ 6 ประการ ดังนี้

- ก. ด้านการศึกษาของนักศึกษาชาวนามิเบีย โดยมีหลักสูตรอนุปริญญา 3 ปี ในเรื่องการศึกษาพัฒนา และการจัดการ จะมีหลักสูตรระยะสั้น
- ข. จัดเตรียมบันทึก การศึกษา การร่างนิติบัญญัติ และรายงานที่เป็นประโยชน์ต่อขบวนการปลดปล่อยสู่เสรีภาพ และรัฐบาลของนามิเบียที่เป็นเอกราช
- ค. การวิจัยในเรื่องที่มีผลกระทบต่อนามิเบีย
- ง. สนับสนุนเพื่อการปลดปล่อยเสรีภาพของนามิเบีย
- จ. การที่อยู่ในฐานะเป็นศูนย์กลางการให้ข้อมูลข่าวสาร เกี่ยวกับนามิเบีย
- ฉ. จัดการด้านการสัมมนาเพื่อฝึกหัดชาวนามิเบียให้มีทักษะพิเศษ

ภาคผนวก จ

แผนงานรวมชาติเพื่อนามิเบีย

(Nationhood Programme for Namibia)

แผนงานรวมชาติเพื่อนามิเบีย จัดตั้งขึ้นเมื่อปี ค.ศ. 1976 โดย สมิชซัมมิตี 31/153 ซึ่งมีจุดมุ่งหมายคือ ให้ความช่วยเหลือเพื่อสนับสนุน ความเป็นชาติของนามิเบีย ทั้งในระหว่างการต่อสู้เพื่อเอกราช ช่วงระยะเวลา การเปลี่ยนแปลง และปีแรกของการได้รับเอกราช ทั้งในทบวงการชำนัญพิเศษ และองค์การอื่นๆ ในสหประชาชาติจะให้ความช่วยเหลือด้วย ส่วนคณะมนตรี สหประชาชาติเพื่อนามิเบีย จะได้แนะนำและประสานงานเพื่อส่งเสริมแผนงานนี้

แผนงานรวมชาติเพื่อนามิเบีย ซึ่งครอบคลุมทั้งภาคเศรษฐกิจและ สังคมของนามิเบีย ได้ให้โอกาสฝึกฝนการวิเคราะห์ข้อมูลขั้นพื้นฐาน และ แนวคิดด้านนโยบายที่สามารถทำให้ชาวนามิเบียมีความรับผิดชอบทางการบริหาร และทางเทคนิค เมื่อนามิเบียได้รับเอกราชแล้ว

อนึ่ง งานของแผนงานรวมชาติเพื่อนามิเบียจะประสานอย่างใกล้ชิด กับสถาบันสหประชาชาติเพื่อนามิเบีย และโครงการจำนวนหนึ่งได้รับการ สนับสนุนจากสถาบันนี้ด้วย นอกจากนี้ ทบวงการชำนัญพิเศษ และองค์การ ของสหประชาชาติ ได้ให้ความช่วยเหลือแก่โครงการของแผนงานรวมชาติ เพื่อนามิเบียนี้เช่นกัน

ภาคผนวก ฉ

คณะกรรมการคว่ำบาตรทางน้ำมัน
(Oil Embargo Committee)

คณะกรรมการคว่ำบาตรทางน้ำมัน จัดตั้งขึ้นเมื่อปี ค.ศ. 1986 โดยมติของสมัชชาที่ 41/35 F เพื่อดูแลตรวจตราการขนส่งน้ำมันและผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียมไปยังแอฟริกาใต้ งานหลักของคณะกรรมการนี้คือ การรวบรวมและสอบสวนข้อมูลเรื่องการละเมิดการคว่ำบาตรทางน้ำมัน และเผยแพร่ข่าวสารในด้านนี้ให้กว้างขวางที่สุดเท่าที่จะทำได้

คณะกรรมการคว่ำบาตรทางน้ำมัน ประกอบด้วยสมาชิกจาก 11 ประเทศ คือ แอลจีเรีย คิวบา เยอรมัน อินโดนีเซีย คุเวต นิวซีแลนด์ นิกارا กัว ไนจีเรีย นอร์เวย์ ยูเครนเนียน และ แทนซาเนีย

ภาคผนวก ช

การดำเนินการของคณะกรรมการ 24 ชาติ

สมัชชาได้มีมติเมื่อวันที่ 7 พฤศจิกายน ค.ศ. 1961 ตั้งคณะกรรมการพิเศษว่าด้วย การสนับสนุนปฏิบัติการให้เอกราชแก่ประเทศและประชาชนอาณานิคม (Special Committee on the Situation with regard to the Implementation of the Declaration on the Granting of Independence to Colonial Countries and Peoples) แต่เรียกกันทั่วไปว่า คณะกรรมการ 17 (Committee of 17) ซึ่งต่อมา คณะกรรมการนี้ได้ขยายจำนวนสมาชิกมาเป็น 24 ชาติ ในปี ค.ศ. 1962 และเรียกว่า คณะกรรมการ 24 ชาติ (Committee of 24) *

หน้าที่ของคณะกรรมการดังกล่าว มีดังนี้ คือ

1. ตรวจสอบการนำปฏิญญาไปใช้ในดินแดน และเสนอมาตรการเฉพาะ เพื่อสนับสนุนปฏิญญา อีกทั้งยังเสนอข้อแนะนำต่อสมัชชาว่าด้วย มาตรการ ที่จะทำให้วัตถุประสงค์ของปฏิญญาต่อดินแดนบรรลุผลสำเร็จถึงการมี

* ปัจจุบันมีผู้แทนเพิ่มเป็น 25 รัฐสมาชิก ได้แก่ อัฟกานิสถาน ออสเตรเลีย บัลแกเรีย ชิลี จีน คองโก ไควอูร์โคสต์ คิวบา เชคโกสโลวาเกีย เอธิโอเปีย ฟิลิปปินส์ อินเดีย อินโดนีเซีย อิหร่าน อิรัก มาลี เซียร์ราเลโอน สวีเดน ซีเรีย ตรินิแดดและโตเบโก ตูนิเซีย สหภาพโซเวียต แทนซาเนีย เวเนซุเอลา และ ยูโกสลาเวีย

รัฐบาลที่เป็นของตนเอง หรือมีเอกราชในดินแดน และแจ้งคณะมนตรีความมั่นคงเรื่องความเป็นไปของดินแดนอาณานิคม ซึ่งอาจเป็นการคุกคามต่อสันติภาพและความมั่นคงระหว่างประเทศ

2. มีการจัดส่งคณะทูตไปเยือนดินแดน เพื่อรับรู้ถึงสถานการณ์

3. สังเกตการณ์ หรือดูแลการเลือกตั้ง และการออกเสียงลงคะแนน โดยประชาชนทั้งหมดในดินแดน ซึ่งยังมีได้ปกครองตนเอง เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงในสถานภาพทางรัฐธรรมนูญ

อนึ่ง องค์การประชาชนแอฟริกาตะวันตกเฉียงใต้ ได้เข้าร่วมในงานของคณะกรรมการด้วย ในฐานะผู้สังเกตการณ์

ในปัญหานามิเบีย คณะกรรมการ 24 ชาติ ได้รับและพิจารณาการแจ้งข่าวจากบุคคลหรือกลุ่มต่างๆ ว่าด้วยดินแดน และให้โอกาสแก่บุคคลหรือตัวแทนขององค์การต่างๆ เสนอความคิดเห็นได้ด้วย สำหรับความคิดเห็นที่เสนอโดยสมาชิกนั้น คณะกรรมการจะร่างเป็นข้อสรุปและคำแนะนำเกี่ยวกับดินแดน และส่งไปยังสมัชชา ถ้าหากมีการร้องขอจากสมัชชา ก็จะได้เตรียมคำแนะนำให้ ส่งไปยังคณะมนตรีความมั่นคง และองค์การอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

นอกจากนี้ สมัชชาจะพิจารณารายงาน และคำแนะนำของคณะกรรมการ ซึ่งเป็นเสมือนหลักสำคัญสำหรับการปฏิบัติการของสมัชชา คณะกรรมการจะส่งคณะบุคคลไปเยือนดินแดนด้วย ทั้งนี้เพื่อให้ได้ข้อมูลที่แท้จริงของสถานการณ์ในดินแดน และความปรารถนาของประชาชนที่เกี่ยวข้องกับอนาคตของตน

ภาคผนวก ช

โครงสร้างของกลุ่มช่วยเหลือช่วงหัวเลี้ยวหัวต่อแห่งสหประชาชาติ

กลุ่มช่วยเหลือช่วงหัวเลี้ยวหัวต่อแห่งสหประชาชาติ (United Nations Transition Assistance Group : UNTAG) จะประกอบด้วย สำนักงานผู้แทนพิเศษของเลขาธิการสหประชาชาติ หน่วยงานเลือกตั้ง ผู้บัญชาการกองกำลัง ที่ปรึกษาฝ่ายตำรวจ ผู้แทนสำนักงานข้าหลวงใหญ่ผู้ลี้ภัยแห่งสหประชาชาติ และหัวหน้าเจ้าหน้าที่ฝ่ายบริหาร หน่วยทหารและตำรวจของ UNTAG จะกระจายกันอยู่ทั่วดินแดนนามิเบีย ทั้งนี้ ศูนย์ประจำถิ่นของ UNTAG ประมาณ 50 แห่งจะปฏิบัติงานรับช่วงจากศูนย์บัญชาการแห่งใหญ่ๆ ที่ประจำอยู่ในนามิเบีย

UNTAG ประกอบด้วยกองกำลัง 2 ประเภท คือ ¹

1. กองกำลังฝ่ายทหาร (Military Component) จำนวน 4,650 คน แบ่งออกเป็น
 - ทหาร 2,550 คน (จากบังคลาเทศ ฟินแลนด์ เคนยา มาเลเซีย โตโก เวเนซุเอลา ยูโกสลาเวีย)
 - หน่วยส่งกำลังบำรุง 1,700 คน (จากออสเตรเลีย แคนาดา เดนมาร์ก อิตาลี โปแลนด์ สเปน และ อังกฤษ)
 - เจ้าหน้าที่สังเกตการณ์ทางทหาร 300 คน (จากทุกประเทศ)

¹ เสาวลักษณ์ ชัยชูสอน, "นามิเบียกับหนทางสู่ความเป็นเอกราช," เรื่องน่ารู้เกี่ยวกับสหประชาชาติ, หน้า 134-135.

ที่ได้ให้ความช่วยเหลือส่งทหารเข้าร่วม ยกเว้นเวเนซุเอลา นอกจากนี้ ประเทศที่ให้ความช่วยเหลือด้านนี้เพิ่มเติม ได้แก่ เซดโกสโลวาเกีย อินเดีย โปแลนด์ ปากีสถาน ปานามา เปรู ไอร์แลนด์ และ ชูदान)

- เจ้าหน้าที่ด้านพลเรือน 100 คน (จากเยอรมันตะวันตก และ สวีตเซอร์แลนด์)

กองกำลังฝ่ายทหาร มีหน้าที่เกี่ยวกับการตรวจตราการยุติการกระทำ อันเป็นปฏิปักษ์ของทุกฝ่าย การจำกัดที่มั่นของกองกำลังแอฟริกาใต้ และ องค์การประชาชนแอฟริกาตะวันตกเฉียงใต้ การถอนทหารแอฟริกาใต้ออกจากนามิเบีย รวมทั้งการควบคุมดูแลบริเวณชายแดนของนามิเบียอย่างใกล้ชิด เพื่อป้องกันมิให้เกิดการแทรกซึมจากภายนอก ตลอดจนการให้ความช่วยเหลือ สนับสนุนการปฏิบัติหน้าที่ของกองกำลังฝ่ายพลเรือน

2. กองกำลังฝ่ายพลเรือน (Civilian Component) แบ่ง เป็น 2 ประเภท คือ

2.1 เจ้าหน้าที่ตำรวจตรวจตรา (Police Monitor) จำนวน 1,023 คน ทำหน้าที่ดูแลการปฏิบัติหน้าที่ของตำรวจในนามิเบีย ในการดำรงไว้ซึ่งกฎหมายและความสงบเรียบร้อยในนามิเบีย เพื่อให้การเลือกตั้งดำเนิน ไปอย่างเสรีและยุติธรรม

2.2 เจ้าหน้าที่ควบคุมการเลือกตั้ง (Election Supervisor) จำนวนประมาณ 1,700 คน (จากแคนาดา ญี่ปุ่น ไนจีเรีย คองโก สวีตเซอร์แลนด์ เคนยา ตรินิแดดและโตเบโก อินเดีย กรีซ ปากีสถาน เดนมาร์ก สหภาพโซเวียต จีน เยอรมันตะวันตก สวีเดน เยอรมันตะวันออก คอสตาริกา โปรตุเกส นอร์เวย์ ฝรั่งเศส สหราชอาณาจักร กัวอานา โปแลนด์ ออสเตรเลีย ฟินแลนด์ สิงคโปร์ และ ไทย) ทำหน้าที่ควบคุม ดูแล และให้คำแนะนำเกี่ยวกับกระบวนการเลือกตั้งภายในนามิเบีย

ภาคผนวก ณ

โครงสร้างหน่วยบริหารการเลือกตั้งนามิเบีย
ของฝ่ายผู้แทนพิเศษของเลขาธิการสหประชาชาติ

โครงสร้างหน่วยบริหารการเลือกตั้งนามิเบียของฝ่ายผู้แทนพิเศษของ
เลขาธิการสหประชาชาติ ประกอบด้วย¹

1. ผู้แทนพิเศษของเลขาธิการสหประชาชาติ เพื่อให้การเลือกตั้งเป็นไปตามข้อมติสหประชาชาติว่าด้วยการให้เอกราชแก่อนามิเบียโดยวิธีการเลือกตั้ง และเพื่อให้การควบคุมการเลือกตั้งเป็นไปอย่างเสรี และยุติธรรม สหประชาชาติได้แต่งตั้งนาย Martti Ahtisaari เป็นผู้แทนพิเศษของเลขาธิการสหประชาชาติ (Special Representative of UN Secretary General) ทำหน้าที่ควบคุมการเลือกตั้งในนามิเบียให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งนี้ สหประชาชาติจัดตั้งองค์กรหนึ่งเพื่อช่วยการปฏิบัติงานของผู้แทนพิเศษของเลขาธิการสหประชาชาติ เรียกว่า United Nations Transition Assistance Group (UNTAG)
2. ผู้อำนวยการควบคุมการเลือกตั้ง (Director UNTAG Election Division) แต่งตั้งโดยผู้แทนพิเศษของเลขาธิการสหประชาชาติ มีหน้าที่ช่วยเหลือผู้แทนพิเศษเกี่ยวกับการควบคุมขั้นตอนการเลือกตั้งทั้งหมด
3. ผู้บริหารการเลือกตั้งเขตเลือกตั้งต่างๆ (UNTAG Direct Supervisor)

¹ กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย, การเลือกตั้งในนามิเบีย : กาฬทวีป, หน้า 66-67.

4. หัวหน้าหน่วยควบคุมดูแลการเลือกตั้ง (UNTAG Election Supervisor) หน่วยเลือกตั้งหนึ่งจะมีผู้ควบคุมดูแลการเลือกตั้งจำนวนใกล้เคียงกับจำนวน Polling Officer แต่น้อยกว่าเจ้าหน้าที่สหประชาชาติ (UNTAG Officials) โดยมีหน้าที่ดูแลและควบคุมการเลือกตั้งทุกขั้นตอน ซึ่งดำเนินการโดยเจ้าหน้าที่รัฐบาลแอฟริกาใต้ ให้เป็นไปอย่างเสรีและยุติธรรม สำหรับการเลือกตั้งในนามิเบีย เมื่อได้มีการประกาศผลการเลือกตั้งเป็นทางการแล้ว ไม่มีศาลใต้อำนาจสั่งแก้ไขเปลี่ยนแปลง หรือยกเลิกผลการเลือกตั้งที่ได้ประกาศแล้วนั้น ทั้งนี้เพราะการเลือกตั้งในนามิเบียเป็นเรื่องการเมืองระหว่างประเทศ ตามแผนการประกาศเอกราชของสหประชาชาติ ซึ่งดำเนินการโดยรัฐบาลแอฟริกาใต้ ผู้ปกครองดินแดนอยู่ก่อนการเลือกตั้ง ภายใต้ความเห็นชอบของผู้แทนพิเศษของเลขาธิการสหประชาชาติ โดยความสนับสนุนความร่วมมือจากรัฐบาลประเทศต่างๆ ที่ส่งผู้แทนมาร่วมปฏิบัติงานและสังเกตการณ์เลือกตั้ง ดังนั้น เมื่อผู้ว่าการดินแดนนามิเบียแจ้งผลการเลือกตั้งแก่ผู้แทนพิเศษของเลขาธิการสหประชาชาติ และผู้แทนพิเศษให้ความเห็นชอบว่าการดำเนินการเลือกตั้งเป็นไปโดยยุติธรรมและเสรี จรรยาทั้งบังเกิดผลเป็นที่น่าพอใจ ก็จะมีผลเป็นการประกาศผลการเลือกตั้งเป็นทางการ ซึ่งในแง่การเมืองระหว่างประเทศ การรับรองของผู้แทนพิเศษของเลขาธิการสหประชาชาติ ย่อมมีคุณค่าที่จะให้การเชื่อถือยอมรับ ไม่จำเป็นที่จะต้องกำหนดแนวทางเปลี่ยนแปลงแก้ไขโดยการให้อำนาจแก่องค์กรใต้อีก ดังจะเห็นได้จากการที่รัฐบาลหลายประเทศ ประกาศให้การยอมรับผลการเลือกตั้งครั้งนี้ ภายหลังจากการรับรองผลของผู้แทนพิเศษของเลขาธิการสหประชาชาติ อาทิ ²

1. อังกฤษ สำนักงานการติดต่อประสานงานของอังกฤษ (British Liaison Office) ที่ กรุง Windhoek เมืองหลวงนามิเบีย

² เรื่องเดียวกัน, หน้า 110-111.

แถลงยอมรับผลการเลือกตั้งในนามิเบียที่ดำเนินการโดยแอฟริกาใต้ และควบคุมโดยสหประชาชาติ ว่าเป็นไปอย่างเสรีและยุติธรรม และเชิญชวนพรรคการเมืองต่างๆ ในนามิเบียให้ยอมรับผลการเลือกตั้งดังกล่าว

2. รัฐมนตรีต่างประเทศแคนาดา นาย Joe Clark แถลงว่า แคนาดายอมรับผลการเลือกตั้งในนามิเบียที่ควบคุมโดยสหประชาชาติว่าเป็นไปอย่างเสรีและยุติธรรม และว่าสหประชาชาติได้แสดงผลงานเป็นที่ประจักษ์ในการควบคุมการเลือกตั้งในนามิเบียให้เป็นไปอย่างเสรีและยุติธรรม

3. สหรัฐอเมริกา โฆษกรัฐบาลสหรัฐอเมริกา นาย Richard Brucher แถลงว่า การเลือกตั้งในนามิเบียเป็นเครื่องพิสูจน์ให้เห็นถึงชัยชนะของระบอบประชาธิปไตย และชมเชยความสำเร็จของนามิเบียและสหประชาชาติ

4. แอฟริกาใต้ ประธานาธิบดีแอฟริกาใต้ นาย FW de Klerk แถลงต้อนรับผลการเลือกตั้งในนามิเบียว่าเป็นเหตุการณ์ทางประวัติศาสตร์ที่สำคัญที่สุดในรอบหลายสิบปี และประกาศยอมรับผลการเลือกตั้งในนามิเบียซึ่งดำเนินการโดยสันติวิธี

5. ญี่ปุ่น อธิบดีกรมสารนิเทศและกิจการวัฒนธรรม กระทรวงการต่างประเทศญี่ปุ่น แถลงว่ารัฐบาลญี่ปุ่นหวังว่า พรรคการเมืองในนามิเบียจะยอมรับผลการเลือกตั้ง ความร่วมมือกันจะนำนามิเบียไปสู่เอกราชในวันที่ 1 เมษายน ค.ศ. 1990 และหวังว่าการหาข้อยุติในปัญหานามิเบียจะเป็นแนวทางไปสู่สันติภาพและความสงบในแอฟริกาตอนใต้เป็นส่วนรวม

6. อียิปต์ ประธานาธิบดีอียิปต์ นาย ฮุสเนี มุบารัค ในฐานะประธานองค์การเอกภาพแอฟริกา ได้มีโทรเลขแสดงความยินดีต่อผู้นำพรรคสวาโบ นาย Sam Nujoma ในการชนะเลือกตั้ง และอียิปต์พร้อมที่จะสนับสนุนผู้นำพรรคสวาโบอย่างเต็มที่

ภาคผนวก ญ ¹

บริษัทข้ามชาติที่ดำเนินการในนามิเบีย

ประเทศ และบริษัท	สาขาย่อยหรือบริษัทที่ ดำเนินการในนามิเบีย	ผลผลิต/ กิจกรรม
<u>สหรัฐอเมริกา</u>		
1. AMAX (American Metal Climax) Inc.	Tsumeb Corporation Ltd. O'okiep Cooper Company	เหมืองโม่ลิบดินัม กังสเตรน ทองแดง ตะกั่ว และสังกะสี
2. Alexander and Alexander Services, Inc.	Alexander Insurance Services (Pty) Ltd.	สัญญาด้านการ ตลาดและจำหน่าย สินค้า
3. Allis Chalmers Corporation		เทคโนโลยีด้าน นิวเคลียร์
4. American Cyanamid Company		ด้านการตลาด และจำหน่ายสินค้า
5. American Express Company	Oppel Travel	ด้านการตลาด และจำหน่ายสินค้า

¹United Nations, International Conference in Support of the Struggle of the Namibian People for Independence (New York : United Nations Publication, 1983), p. 1-16.

ประเทศ และบริษัท	สาขาย่อยหรือบริษัทที่ ดำเนินการในนามิเบีย	ผลผลิต/ กิจกรรม
6. Bangor Punta Corporation	Piper Aircraft Corporation	ด้านการตลาด และจำหน่ายสินค้า
7. BankAmerica Corporation	South West Africa Bank (SWABANK)	การธนาคาร และการเงิน
8. Bethlehem Steel Corporation	Ebco Mining and Exploration Company	เหมืองถลุงสแตน
9. The Black and Decker Manufacturing Company	Woremann Brock and Company	ด้านการตลาด และจำหน่ายสินค้า
10. Bristol-Meyers Company		ยาและ เครื่องสำอาง
11. Burroughs Corporation		ด้านการตลาด และจำหน่ายสินค้า
12. Chase Manhattan Corporation		การเงิน
13. Chubb Corporation		เครื่องจักรและ เครื่องมือต่างๆ
14. Citicorp		การเงิน
15. The Coca-Cola Company	Paradise Beverage	เครื่องดื่ม
16. Colgate Palmolive Company		สินค้าบริโภค

ประเทศ และบริษัท	สาขาย่อยหรือบริษัทที่ ดำเนินการในนามิเบีย	ผลผลิต/ กิจกรรม
17. Conoco Inc.	Tidewater Oil Company	สำรวจน้ำมัน
18. Consolidated Foods Corporation		ด้านการตลาด และจำหน่ายสินค้า
19. The Continental Corporation		ด้านการตลาด และจำหน่ายสินค้า
20. Crouse-Hinds Company	Gardner-Denver Company	เครื่องจักรและ เครื่องมือต่างๆ
21. Davy Inc.	A.G. McKee and Company	การพัฒนาเหมือง ยูเรเนียม Rossing
22. Deere and Company	John Deere Tractors Ecktar (Pty) Ltd.	เครื่องมือในการ ทำไร่
23. Dresser Industries Company		ด้านการตลาด และจำหน่ายสินค้า
24. Energy Minerals Corporation		การทำเหมือง และตรวจหาแร่
25. Farrell Lines		การขนส่ง
26. Firestone Tire and Rubber Company	Firestone South Africa (Pty) Ltd.	ด้านการตลาด และจำหน่ายสินค้า
27. Fluor Corporation		การทำเหมือง และตรวจหาแร่

ประเทศ และบริษัท	สาขาย่อยหรือบริษัทที่ ดำเนินการในนามิเบีย	ผลผลิต/ กิจกรรม
28. Ford Motor Company	South West Ford	รถยนต์
29. General Electric Company	H.A. Commercial Refrigeration	ด้านการตลาด และจำหน่ายสินค้า
30. General Motors Corporation	General Motors (South Africa) (Pty) Ltd.	รถยนต์
31. The General Tire and Rubber Company		ด้านการตลาด และจำหน่ายสินค้า
32. Getty Oil Corporation		จำหน่ายและ สำรวจปิโตรเลียม
33. The Hanna Mining Company		การทำเหมืองและ ตรวจหาแร่
34. H.J. Heinz Company	Weight Watchers International Inc.	ด้านการตลาดและ จำหน่ายสินค้า
35. International Harvester Company	Mindeco (Pty) Ltd.	ด้านการตลาดและ จำหน่ายสินค้า
36. International Minerals and Chemical Company		การทำเหมืองและ ตรวจหาแร่
37. The Interpublic Group of Companies Inc.		การก่อสร้าง

ประเทศ และบริษัท	สาขาย่อยหรือบริษัทที่ ดำเนินการในนามิเบีย	ผลผลิต/ กิจกรรม
38. Interspace Inc.		วิศวกรรม
39. Johnson and Johnson	Johnson and Johnson (SWA) (Pty) Ltd.	สินค้าบริโภค
40. Joy Manufactur- ing Company		ด้านการตลาด และจำหน่ายสินค้า
41. The LTV Corporation	Lyke Brothers Steamship Company Inc.	การขนส่ง
42. Midwest Uranium Corporation		การตรวจหาแร่ ยูเรเนียม
43. Milford-Argosy Corporation		การสำรวจน้ำมัน
44. Minnesota Mining and Manufacturing Company	3M South Africa (Pty) Ltd.	ด้านการตลาด และจำหน่ายสินค้า
45. Mobil Oil Corporation	Mobil Oil SWA (Pty) Ltd.	ผลิตภัณฑ์ ปิโตรเลียม
46. Moore McCormack Resources Inc.		
47. National Cash Register Corporation	NCR Corporation of South Africa (Pty) Ltd.	ด้านการตลาด และจำหน่ายสินค้า

ประเทศ และบริษัท	สาขาย่อยหรือบริษัทที่ ดำเนินการในนามิเบีย	ผลผลิต/ กิจกรรม
48. Newmont Mining Corporation	Tsumeb Corporation Ltd. Newmont Holding Company of SWA (Pty) Ltd. O'okiep Copper Company	การทำเหมืองแร่
49. Nord Resources Corporation	Nord Mining and Exploration (Pty) Ltd.	ลงทุนร่วมในการ ทำเหมืองและหา แร่ทองแดง ดีบุก ทังสแตน วุลฟเรียม
50. Norton Simon Inc.	Canada Dry Corporation Avis Inc.	ด้านการตลาด และจำหน่ายสินค้า
51. Pepsico Inc.		อาหารและ เครื่องดื่ม
52. Phelps Dodge Corporation	Western Nuclear Inc.	การตรวจหาแร่ ยูเรเนียม
53. Phillips Petroleum Company		การสำรวจน้ำมัน
54. Price Waterhouse and Company		การบัญชี
55. The Prudential Insurance Company of America	Prudential Assurance Company of South Africa	การประกัน
56. RCA Corporation	Hertz Corporation	ด้านการตลาด และจำหน่ายสินค้า

ประเทศ และบริษัท	สาขาย่อยหรือบริษัทที่ ดำเนินการในนามิเบีย	ผลผลิต/ กิจกรรม
57.R.J.Reynolds Industries Inc.	Del Monte Corporation	ด้านการตลาด และจำหน่ายสินค้า
58.Scientific- Atlanta Inc.		การปศุสัตว์
59.Sears, Roebuck and Company	Federated Insurance Company	การประกัน
60.The Singer Company	Singer South Africa (Pty) Ltd.	จักรเย็บผ้า
61.Southern Uranium Corporation		การตรวจหาแร่ ยูเรเนียม
62.Standard Oil Company of California	Caltex Petroleum Corporation	การสำรวจและ จำหน่าย ปิโตรเลียม
63.The Standard Oil Company (Ohio) (สาขาย่อยของ British Petroleum Company PLC)	Kennecott (SWA) (Pty) Ltd.	การสำรวจแหล่ง ที่คาดว่าจะมี ปิโตรเลียม
64.Superior Oil Company	Falconbridge Nickel Mine Ltd. Etosha Petroleum Company (Pty) Ltd.	การทำเหมืองแร่ และการสำรวจแร่

ประเทศ และบริษัท	สาขาย่อยหรือบริษัทที่ ดำเนินการในนามิเบีย	ผลผลิต/ กิจกรรม
65.Tenneco Inc.	J.I. Case (South Africa) (Pty) Ltd.	ด้านการตลาด และจำหน่ายสินค้า
66.Texaco Inc.	Caltex Petroleum Corporation	การจำหน่ายและ สำรวจปิโตรเลียม
67.Tomm Oil and Gas Exploration Company	African Coast Diamond and Minerals (Pty) Ltd.	สิทธิในด้านแร่
68.Transamerica Corporation	Budget Rent-a-car Southern Africa (Pty) Ltd.	ให้เช่ารถยนต์
69.Tristate Nuclear Inc.		การสำรวจแร่ ยูเรเนียม
70.Union Carbide Corporation		การสำรวจแร่ ยูเรเนียม
71.United Techno- logies Corporation	Otis Elevator Company Namibia (Pty) Ltd. Carrier International Corporation	ด้านการตลาด และจำหน่ายสินค้า
72.Wellcome Foundation		ยาและ เครื่องสำอาง
73.Woolworth Company	Woolworth SWA (Pty) Ltd.	ด้านการตลาด และจำหน่ายสินค้า

ประเทศ และบริษัท	สาขาย่อยหรือบริษัทที่ ดำเนินการในนามิเบีย	ผลผลิต/ กิจกรรม
74. Xerox Corporation	Rank Xerox (Pty) Ltd.	เครื่องใช้ใน สำนักงาน
75. Zapata Corporation	Zapata Mining (Pty) Ltd.	เหมืองทองแดง
<u>สหราชอาณาจักรและไอร์แลนด์เหนือ</u>		
1. APV Holdings Ltd.		วิศวกรรมและ เครื่องมือต่างๆ
2. Acrow Ltd.		การก่อสร้าง
3. Aegis Insurance Services (Group) Ltd.		การประกัน
4. Alpine Holdings Ltd.		เหมืองแร่และ กิจการที่เกี่ยวข้อง
5. Anglo African Finance Company Ltd.		บริการทางด้าน การเงิน
6. Aurora Holdings Ltd.		บริการทางด้าน การเงิน
7. BICC Ltd.	Kilpatrick (SWA) (Pty) Ltd.	ด้านการตลาด และจำหน่ายสินค้า
8. BL (British Leyland) PLC	Leyland South Africa	ยานพาหนะ

ประเทศ และบริษัท	สาขาย่อยหรือบริษัทที่ ดำเนินการในนามิเบีย	ผลผลิต/ กิจกรรม
9. BOC (British Oxygen Company) International PLC	Afrox (Pty) Ltd.	ออกซิเจน
10. Babcock International Ltd.	Babcock Namibia (Pty) Ltd.	วิศวกรรมและ เครื่องมือต่างๆ
11. William Bain and Company Ltd.		
12. Balfour Beatty Ltd.		การก่อสร้าง
13. Barclays Bank Ltd.		ธนาคารพาณิชย์
14. Blackwood Hodge Ltd.		เครื่องมือวัดความ สิ้นสະ เกือบ
15. C.T. Bowring and Company Ltd.		การประกัน
16. The British Petroleum Company PLC	Selection Trust Ltd.	การทำเหมืองแร่ และการจำหน่าย น้ำมัน
17. British Steel Corporation	Stewards and Lloyds (Overseas) Ltd.	วิศวกรรมและ เครื่องมือต่างๆ
18. Charter Consolidated Ltd.	Kiln Products Ltd.	การทำเหมืองแร่

ประเทศ และบริษัท	สาขาย่อยหรือบริษัทที่ ดำเนินการในนามิเบีย	ผลผลิต/ กิจกรรม
19.Chloride Group Ltd.		วิศวกรรมและ เครื่องมือต่างๆ
20.The Clan Line Steamers Ltd.	The British and Commonwealth Shipping Company Ltd.	การขนส่ง
21.Commercial Union Assurance Company		การประกัน
22.Consolidated Gold Fields Ltd.	Gold Fields of South Africa Ltd.	
23.The Crosby House Group Ltd.		การขนส่ง
24.Davy Corporation Ltd.	Power Gas Ltd. Davy Inc.	การก่อสร้าง เหมืองยูเรเนียม Rossing
25.Delta Group PLC		วิศวกรรมและ เครื่องมือต่างๆ
26.The Distillers Company Ltd.		สินค้าบริโภคและ เครื่องใช้ใน สำนักงาน
27.Eagle Star Insurance Company Ltd.		การประกัน

ประเทศ และบริษัท	สาขาย่อยหรือบริษัทที่ ดำเนินการในนามิเบีย	ผลผลิต/ กิจกรรม
28.Ellerman Lines Ltd.	The Canadian City Line Ltd.	การขนส่ง
29.Fisons Ltd.		สินค้าบริโภคและ เครื่องใช้ใน สำนักงาน
30.Gestetner Holdings Ltd.		สินค้าบริโภคและ เครื่องใช้ใน สำนักงาน
31.Glaxo Holdings Ltd.		สินค้าบริโภคและ เครื่องใช้ใน สำนักงาน
32.Grovewood Securities		บริการทางด้าน การเงิน
33.Guardian Royal Exchange Assurance Ltd.		การประกัน
34.Guest, Keen and Nettlefolds Ltd.		วิศวกรรมและ เครื่องมือต่างๆ
35.Hanson Trust Ltd.	Berec Group	ด้านการตลาด และจำหน่ายสินค้า
36.Hill Samuel Group Ltd.		โครงการทาง การเงิน

ประเทศ และบริษัท	สาขาย่อยหรือบริษัทที่ ดำเนินการในนามิเบีย	ผลผลิต/ กิจกรรม
37.Kiln Products Ltd.	South West Africa Company (SWACO)	เหมืองแร่โลหะ
38.Lead Industries Group Ltd.		
39.Legal and General Group Ltd.		การประกัน
40.Lucas Industries Ltd.		วิศวกรรมและ เครื่องมือต่างๆ
41.Edward Lumley Holdings Ltd.		การประกัน
42.M and G Assurance Group Ltd.		การประกัน
43.Mckechnie Bros. Ltd.		วิศวกรรมและ เครื่องมือต่างๆ
44.Midland Bank Ltd.	The Thomas Cook Group Ltd.	บริการทางด้าน การเงิน
45.Minet Holdings Ltd.		การประกัน
46.Mitchell Cotts Group Ltd.	Reinforcing Steel Company	วิศวกรรมและ เครื่องมือต่างๆ
47.Norwich Union Life Insurance Society		การประกัน

ประเทศ และบริษัท	สาขาย่อยหรือบริษัทที่ ดำเนินการในนามิเบีย	ผลผลิต/ กิจกรรม
48.Provident Life Assciation of London Ltd.		การประกัน
49.The Rank Organisation Ltd.		สินค้าบริโภค และเครื่องใช้ใน สำนักงาน
50.Reed International Ltd.		การขนส่ง
51.The Rio Tinto Zinc Corporation Ltd. (RTZ)	Rossing Uranium Ltd.	เหมืองยูเรเนียม
52.Rowntree Mackintosk PLC		สินค้าบริโภค และเครื่องใช้ใน สำนักงาน
53.SGB Group Ltd.		การก่อสร้าง
54.Securicor Group Ltd.		บริการทางด้าน การเงิน
55.Sedwick Group Ltd.		บริการทางด้าน การเงิน
56.Selection Trust Ltd.	Tsumeb Corporation Ltd. South West African Selection Trust (Pty) Ltd.	เหมืองแร่โลหะ

ประเทศ และบริษัท	สาขาย่อยหรือบริษัทที่ ดำเนินการในนามิเบีย	ผลผลิต/ กิจกรรม
57.Shell Transport and Trading Company PLC (ร่วมกับกับ Royal Dutch Petroleum Company of the Netherlands)	Shell Oil SWA Ltd.	ผลิตภัณฑ์ ปิโตรเลียม
58.Smiths Industries PLC		วิศวกรรมและ เครื่องมือต่างๆ
59.Standard Chartered Bank Ltd.	Standard Bank of South West Africa Ltd.	ธนาคารพาณิชย์
60.Stenhouse Holdings Ltd.		บริการทางด้าน การเงิน
61.Sun Alliance and London Association Ltd.	Protea Assurance Company Ltd.	การประกัน
62.Taylor Woodrow Ltd.		การก่อสร้าง
63.Thorn EMI PLC		สินค้าบริโภค และเครื่องใช้ใน สำนักงาน
64.Tozer Kemsley and Millbourne(Holdings) Ltd.		บริการทางด้าน การเงิน

ประเทศ และบริษัท	สาขาย่อยหรือบริษัทที่ ดำเนินการในนามิเบีย	ผลผลิต/ กิจกรรม
65.Unilevers PLC		สินค้าบริโภคและ เครื่องใช้ใน สำนักงาน
66.George Wimpey Ltd.		การก่อสร้างและ การทำถนน
67.Wittington Investment Ltd.		
68.The 600 Group Ltd.		การก่อสร้าง
<u>สหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมัน</u>		
1.H.Albrecht GmbH.		
2.Bayer AG.		เคมีและยา
3.Commerzbank AG.	South West Africa (SWABANK)	ธนาคารพาณิชย์
4.Deinhard and Company		ด้านการตลาด และจำหน่ายสินค้า
5.Deutsche Babcock AG.		วิศวะช่างกล
6.Deutsche ank AG.	South West Africa Bank (SWABANK)	ธนาคารพาณิชย์
7.Deutsche-Ost- Africa-Linie		การขนส่ง

ประเทศ และบริษัท	สาขาย่อยหรือบริษัทที่ ดำเนินการในนามิเบีย	ผลผลิต/ กิจกรรม
8. Diehl GmbH. and Company KG.		วิศวกรรม
9. Hoechst AG.		เคมี
10. Klockner- Humboldt-Deutz AG.		เครื่องยนต์ดีเซล
11. Kraftwerk Union AG.		การแปรรูป ยูเรเนียม
12. Linde AG.		วิศวะช่างกล
13. Lubbert- Zoellner Gruppe		เครื่องมือหนัก
14. Lurgi Gesellschaft AG.		วิศวะไฟฟ้า
15. Metallgesells- chaft AG.	Duisber-Wanheim SWA Lithium Mines (Pty) Ltd.	ลิเทียม, อลูมิเนียม ฟอสเฟต และธาตุ ที่ใช้ทำโลหะผสม และทำยา
16. Maschinefabrik Augsburg-Nurnberg AG.		เครื่องมือหนัก
17. Norddeutsche Affinerie		แปรรทองแดง
18. Ohlthave Gruppe	Khan Mine (Pty) Ltd.	เหมืองแร่ทองแดง

ประเทศ และบริษัท	สาขาย่อยหรือบริษัทที่ ดำเนินการในนามิเบีย	ผลผลิต/ กิจกรรม
19. J. S. Staedtler		เครื่องมือทาง วิศวกรรม
20. Thorer and Company		ขนสัตว์ Karakul
21. Tiefbohr-Technik GmbH. and Company		เครื่องมือเจาะ น้ำมัน
22. Urangesellschaft mbH.		การพัฒนาเหมือง ยูเรเนียม Rossing
23. Veba AG.	Uran-Isotopentrennungs- GmbH. (URANIT)	กระบวนการด้าน ยูเรเนียม
24. Volkswagenwerk AG.		รถยนต์
25. Carl-Zeiss- Stiftung		เครื่องมือเกี่ยวกับ สายตา
<u>แอฟริกาใต้</u>		
1. Anglo American Corporation of South Africa Ltd.	Minerals and Resources Corporation Ltd. South West Africa Company Ltd. (SWACO) Kiln Products Ltd. Gold Fields of South	การตรวจหาและ การทำเหมืองแร่ โลหะและ ยูเรเนียม

ประเทศ และบริษัท	สาขาย่อยหรือบริษัทที่ ดำเนินการในนามิเบีย	ผลผลิต/ กิจกรรม
	Africa Ltd.	
	Anglo American Coal Corporation Ltd.	
	LTA Ltd.	
2.De Beers	Consolidated Diamond	เหมืองเพชร
Consolidated Mines Ltd.	Mines of South West Africa Ltd. (CDM)	
3.Diamond Mining and Utility Company (SWA) Ltd.		
4.Federale Mynbou Bpk.	Klein Aub Koper Maatskappy Bpk.	เหมืองทองแดง
5.Federale Volksbeleggings Bpk.	Otjihase Mining Company (Pty) Ltd. Klein Aub Koper Maatskappy Bpk.	เหมืองแร่
6.General Mining Union Corporation Ltd.	Klein Aub Koper Maatskappy Bpk.	เหมืองทองแดง
7.Gold Fields of South Africa Ltd.	Trekopje Exploration and Mining Company (Pty) Ltd.	การทำเหมืองแร่ และตรวจหาแร่

ประเทศ และบริษัท	สาขาย่อยหรือบริษัทที่ ดำเนินการในนามิเบีย	ผลผลิต/ กิจกรรม
8.Hullets Corporation Ltd.		
9.Industrial Development Corporation of South Africa Ltd.	Rossing Uranium Ltd.	เหมืองยูเรเนียม
(รัฐเป็นเจ้าของ)		
10.Iron Steel Cor- poration of South Africa Ltd. (ISCOR)	Uis Mining Company (SWA) Ltd.	เหมืองดีบุก
11.Johannesburg Consolidated Investment Company Ltd. (JCI)	Otjihase Mining Company	ท่าเหมืองแร่
12.Karoo Meat Exchange Ltd.		กลีกรวม
13.Moly Copper Mining and Exploration Company		ท่าเหมืองแร่
14.Nedbank Ltd.		ธนาคารพาณิชย์
15.Rennies Consoli- dated Holdings Ltd.		

ประเทศ และบริษัท	สาขาย่อยหรือบริษัทที่ ดำเนินการในนามิเบีย	ผลผลิต/ กิจกรรม
16.Southern Oil Exploration Corporation(Pty)Ltd.		การสำรวจ ปิโตรเลียม
17.Suid-Afrikaanse Sentrale Kooperatieve Graanmaatskappy (SASKO)		กลีกรรม
18.The Trust Bank		ธนาคารพาณิชย์
19.Volksas Group Ltd.	Volksas (SWA/Namibia) Ltd.	ธนาคารพาณิชย์
<u>ฝรั่งเศส</u>		
1.L'Air Liquide S.A.		เคมี
2.Banque de l'Indochine et de Suez S.A.	French Bank of Southern Africa Ltd.	การธนาคาร
3.Compagnie Financiere de Paris et des Pays-Bas S.A.		การธนาคาร
4.Compagnie Francaise de Petroles	Minatome S.A.	การตรวจหา ปิโตรเลียมและ ยูเรเนียม

ประเทศ และบริษัท	สาขาย่อยหรือบริษัทที่ ดำเนินการในนามิเบีย	ผลผลิต/ กิจกรรม
5.Imetal S.A.	Le Nickel Penarroya	โลหะ
6.Pechiney-Ugine Kuhlmann	Minatome S.A.	การตรวจหา แร่ยูเรเนียม
7.Peugot S.A.		รถยนต์
8.Pierrelatte and Narbonne uranium plants (operated by the French Government)		แปรรูป แร่ยูเรเนียม
9.Societe Nationale Omitaramines S.A. Elf-Aquitaine		ปิโตรเลียม และแร่ธาตุ
10.Soletanche S.A.		การก่อสร้าง
11.Spie-Batignolles S.A.		วิศวกรรม
12.Vendome S.A.		เหมืองเงินและ ทองแดง
<u>แคนาดา</u>		
1.Bata Industries Ltd.	Bata Shoe Company of South Africa	รองเท้า
2.Canadian Southern Petroleum Ltd.		ด้านการตลาด และจำหน่ายสินค้า

ประเทศ และบริษัท	สาขาย่อยหรือบริษัทที่ ดำเนินการในนามิเบีย	ผลผลิต/ กิจกรรม
3. Cominco Ltd. (สาขาย่อยของ Canadian Pacific Ltd.)	Eland Mining and Exploration (Pty) Ltd.	การสำรวจ แร่ธาตุ
4. Consolidated Mining and Smelting		การสำรวจ แร่ธาตุ
5. Dolman Industries Ltd.	Future Mining	เหมืองแร่
6. Falconbridge Nickel Mines Ltd.	Oamites Mining Company (Pty) Ltd., Falconbridge of South West Africa (Pty) Ltd., Ranch Mining Company (Pty) Ltd.	การตรวจหาและ การทำเหมืองแร่ โลหะ
7. Hudson's Bay Company	Hudson's Bay and Annings (SWA) (Pty) Ltd.	ขนสัตว์ Karakul
8. Massey-Ferguson Ltd.		ด้านการตลาด และจัดจำหน่าย
9. Noranda Mines Ltd.	Zapats Mining (Pty) Ltd.	เหมืองทองแดง
10. Rio Algom Ltd. (สาขาย่อยของ Rio Tinto Zinc Corpora- tion ของอังกฤษ)	Rossing Uranium Ltd.	เหมืองยูเรเนียม

ภาคผนวก ฎ

Mandate for German South West Africa

The council of the League of Nations:

Whereas by Article 119 of the Treaty of Peace with Germany signed at Versailles on June 28th, 1919, Germany renounced in favour of the Principal Allied and Associated Powers all her rights over her overseas possessions, including therein German South-West Africa ; and

Whereas the Principal Allied and Associated Powers agree that, in accordance with Article 22, Part I (Covenant of the League of Nations) of the said Treaty, a Mandate should be conferred upon His Britannic Majesty to be exercised on his behalf by the Government of the Union of South Africa to administer the territory aforementioned, and have proposed that the Mandate should be formulated in the following terms; and

Whereas His Britannic Majesty, for and on behalf of the Government of the Union of South Africa, has agreed to accept the Mandate in respect of the said territory and has undertaken to exercise it on behalf of the League of Nations in accordance with the following provisions; and

Whereas, by the aforementioned Article 22, paragraph 8, it is provided that the degree of authority, control or administration to be exercised by the Mandatory not having been previously agreed upon by the Members of the League, shall be explicitly defined by the Council of the League of Nations:

Confirming the said Mandate, defines its terms as follows:

Article 1

The territory over which a Mandate is conferred upon His Britannic Majesty for and on behalf of the Government of the Union of South Africa (hereinafter called the Mandatory) comprises the territory which formerly constituted the German Protectorate of South West Africa.

Article 2

The Mandatory shall have full power of administration and legislation over the territory subject to the present Mandate as an integral portion of the Union of South Africa, and may apply the laws of the Union of South Africa to the territory, subject to such local modifications as circumstances may require.

The Mandatory shall promote to the utmost the material and moral well-being and the social progress of the inhabitants of the territory subject to the

present Mandate.

Article 3

The Mandatory shall see that the slave trade is prohibited, and that no forced labour is permitted, except for essential public works and services, and then only for adequate remuneration.

The Mandatory shall also see that the traffics in arms and ammunition is controlled with principles analogous to those laid down in the Convention relating to the control of arms traffic, signed on September 10th, 1919, or in any convention amending the same.

The supply of intoxicating spirits and beverages to the natives shall be prohibited.

Article 4

The military training of the natives, otherwise than for purposes of internal police and the local defence of the territory, shall be prohibited. Furthermore no military or naval base shall be established or fortifications erected in the territory.

Article 5

Subject to the provisions of any local law for the maintenance of public order and public morals, the Mandatory shall ensure in the territory freedom of conscience and the free exercise of all forms of worship, and shall allow all missionaries, nationals of

any State Members of the League of Nations, to enter into, travel and reside in the territory for the purpose of prosecuting their calling.

Article 6

The Mandatory shall make to the Council of the League of Nations an annual report to the satisfaction of the Council, containing full information with regard to the territory, and indicating the measures taken to carry out the obligations assumed under Articles 2, 3, 4 and 5

Article 7

The consent of the Council of the League of Nations is required for any modification of the terms of the present Mandate.

The Mandatory agreed that, if any dispute should arise between the Mandatory and another Member of the League of Nations relating to the interpretation or the application of the provisions of the Mandate, such dispute, if it cannot be settled by negotiation, shall be submitted to the Permanent Court of International Justice provided for by article 14 of the Covenant of the League of Nations.

The present Declaration shall be deposited in the archives of the League of Nations. Certified copies shall be forwarded by the Secretary-General of the

League of Nations to all Powers Signatories of the
Treaty of Peace with Germany.

Made at Geneva the 17th day of December, 1920

ภาคผนวก ง

United Nations Resolution
adopted by the General Assembly
on 27 October 1966 (A/RES/2145(XI))

The General Assembly

Reaffirming the inalienable right of the people of South West Africa to freedom and independence in accordance with the Charter of the United Nations, General Assembly resolutions concerning the Mandated Territory of South West Africa,

Recalling the advisory opinion of the International Court of Justice of 11 July 1950, which was accepted by the General Assembly in its resolution 449 A (V) of 13 December 1950, and the advisory opinions of 7 June 1955 and 1 June 1956 as well as the judgement of 21 December 1962, which have established the fact that South Africa continues to have obligations under the Mandate which was entrusted to it on 17 December 1920 and that the United Nations as the successor of the League of Nations has supervisory powers in respect of South West Africa,

Gravely concerned at the situation in the Mandated Territory, which has seriously deteriorated following the judgement of the International Court of Justice of 18 July 1966,

Having studied the reports of the various committees which had been established to exercise the supervisory functions of the United Nations over the administration of the Mandated Territory of South West Africa,

Convinced that the administration of the Mandated Territory by South Africa has been conducted in a manner contrary to the Mandate, the Charter of the United Nations and the Universal Declaration of Human Rights,

Reaffirming its resolution 2074 (XX) of 17 December 1965, in particular paragraph 4 thereof which condemned the policies of apartheid and racial discrimination practised by the Government of South Africa in South West Africa as constituting a crime against humanity,

Emphasizing that the problem of South West Africa is an issue falling within the terms of the resolution 1514 (XV),

Considering that all the efforts of the United Nations to induce the Government of South Africa to fulfil its obligations in respect of the

administration of the Mandated Territory and to ensure the well-being and security of the indigenous inhabitants have been of no avail,

Mindful of the obligations of the United Nations towards the people of South West Africa,

Noting with deep concern the explosive situation which exists in the southern region of Africa,

Affirming its right to take appropriate action in the matter, including the right to revert to itself the administration of the Mandated Territory,

1. Reaffirms that the provisions of the General Assembly resolution 1514 (XV) are fully applicable to the people of the Mandated Territory of South West Africa and that, therefore, the people of South West Africa have the inalienable right to self-determination, freedom and independence in accordance with the Charter of the United Nations;

2. Reaffirms further that South West Africa is a territory having international status and that it shall maintain this status until it achieves independence;

3. Declares that South Africa has failed to fulfil its obligations in respect of the administration of the Mandated Territory and to ensure the moral and material well-being and security of the indigenous

inhabitants of South West Africa, and has, in fact, disavowed in Mandate;

4. Decides that the Mandate conferred upon His Britannic Majesty to be exercised on his behalf by the Government of the Union of South Africa is therefore terminated, that South Africa has no other right to administer the Territory and that henceforth South West Africa comes under the direct responsibility of the United Nations;

5. Resolves that in these circumstances the United Nations must discharge those responsibilities with respect to South West Africa;

6. Establishes an Ad Hoc Committee for South West Africa - composed of fourteen Members States to be designated by the President of the General Assembly - to recommend practical means by which South West Africa should be administered, so as to enable the people of the Territory to exercise the right of self-determination and to achieve independence, and to report to the General Assembly at a special sessions as soon as possible, and in any event not later than April 1967;

7. Calls upon the Government of South Africa forthwith to refrain and desist from any action, constitutional, administrative, political or otherwise,

which will in any manner whatsoever alter or tend to alter the present international status of South West Africa;

8. Calls the attention of the Security Council to the present resolution;

9. Request all States to extend their wholehearted co-operation and to render assistance in the implementation of the present resolution;

10. Requests the Secretary-General to provide all assistance necessary to implement the present resolution and to enable the Ad Hoc Committee for South West Africa to perform its duties.

ภาคผนวก ๕

RESOLUTION 385 (1976)

Adopted by the Security Council at its 1885th meeting, on 30 January 1976

The Security Council,

Having heard the statement by the President of the United Nations Council for Namibia,

Having Considered the statement by Mr. Moses M. Garoeb, Administrative Secretary of the South West Africa People's Organization (SWAPO),

Recalling General Assembly resolution 2145 (XXI) of 27 October 1966, which terminated South Africa's mandate over the Territory of Namibia, and resolution 2248 (S-V) of 19 May 1967, which established a United Nations Council for Namibia, as well as all other subsequent resolutions on Namibia, in particular, resolution 3295 (XXIX) of 13 December 1974 and resolution 3399 (XXX) of 25 November 1975,

Recalling Security Council resolutions 245 (1968) of 25 January and 246 (1968) of 14 March 1968, 264 (1969) of 20 March and 269 (1969) of 12 August 1969, 276 (1970) of 30 January, 282 (1970) of 23 July, 283

(1970) and 284 (1970) of 29 July 1970, 300 (1971) of 12 October and 301 (1971) of 20 October 1971, 310 (1972) of 4 February 1972 and 366 (1974) of 17 December 1974,

Recalling the advisory opinion of the International Court of Justice of 21 June 1971 that South Africa is under obligation to withdraw its presence from the Territory,

Reaffirming the legal responsibility of the United Nations over Namibia,

Concerned at South Africa's continued illegal occupation of Namibia and its persistent refusal to comply with resolutions and decisions of the General Assembly and the Security Council, as well as with the advisory opinion of the International Court of Justice of 21 June 1971,

Gravely concerned at South Africa's brutal repression of the Namibian people and its persistent violation of their human rights, as well as its efforts to destroy the national unity and territorial integrity of Namibia, and its aggressive military build-up in the area,

Strongly deploring the militarization of Namibia by the illegal occupation regime of South Africa,

1. Condemns the continued illegal occupation of the Territory of Namibia by South Africa;

2. Condemns the illegal and arbitrary application by South Africa of racially discriminatory and repressive laws and practices in Namibia;

3. Condemns the South African military build-up in Namibia and any utilization of the Territory as a base for attacks on neighbouring countries;

4. Demands that South Africa put an end forthwith to its policy of bantustans and the so-called homelands aimed at violating the national unity and the territorial integrity of Namibia;

5. Further condemns South Africa's failure to comply with the terms of Security Council resolution 366 (1974) of 17 December 1974;

6. Further condemns all attempts by South Africa calculated to evade the clear demand of the United Nations for the holdings of free elections under United Nations supervisions and control in Namibia;

7. Declares that in order that the people of Namibia be enabled to freely determine their own future, it is imperative that free elections under the supervision and control of the United Nations be held for the whole of Namibia as one political entity;

8. Further declares that in determining the date, timetable and modalities for the elections in accordance with paragraph 7 above, there shall be adequate time to be decided upon by the Security Council for the purposes of enabling the United Nations to establish the necessary machinery within Namibia to supervise and control such elections, as well as to enable the people of Namibia to organize politically for the purpose of such elections;

9. Demands that South Africa urgently make a solemn declaration accepting the foregoing provisions for the holding of free elections in Namibia under United Nations supervision and control, undertaking to comply with the resolutions and decisions of the United Nations and with the advisory opinion of the International Court of Justice of 21 June 1971 in regard to Namibia, and recognizing the territorial integrity and unity of Namibia as a nation;

10. Reiterates its demand that South Africa take the necessary steps to effect the withdrawal, in accordance with resolutions 264 (1969), 269 (1969) and 366 (1974), of its illegal administration maintained in Namibia and to transfer power to the people of Namibia with the assistance of the United Nations;

11. Demands again that South Africa, pending the transfer of powers provided for in the preceding paragraph:

(a) Comply fully in spirit and in practice with the provisions of the Universal Declaration of Human Rights;

(b) Release all Namibian political prisoners, including all those imprisoned or detained in connection with offences under so-called internal security laws, whether such Namibians have been charged or tried or are held without charge and whether held in Namibia or South Africa;

(c) Abolish the application in Namibia of all racially discriminatory and politically repressive laws and practices, particularly bantustans and homelands;

(d) Accord unconditionally to all Namibians currently in exile for political reasons full facilities for return to their country without risk of arrest, detention, intimidation or imprisonment;

12. Decides to remain seized of the matter and to meet on or before 31 August 1976 for the purpose of reviewing South Africa's compliance with the terms of this resolution and, in the event of non-compliance by South Africa, for the purpose of considering the appropriate measures to be taken under the Charter.

ภาคผนวก ๗

RESOLUTION 435 (1978)

Adopted by Security Council at its 2087th meeting on 29 September 1978

The Security Council,

Recalling its resolution 385 (1976) and 431 (1978), and 432 (1978),

Having considered the report submitted by the Secretary-General pursuant to paragraph 2 of resolution 431 (1978) (S/12827) and his explanatory statement made in Security Council on 29 September 1978 (S/12869),

Taking note of the relevant communications from the Government of South Africa addressed to the Secretary-General,

Taking note also of the letter dated 8 September 1978 from the President of the South West Africa People's Organization (SWAPO) addressed to the Secretary-General (S/12841),

Reaffirming the legal responsibility of the United Nations over Namibia:

1. Approves the report of the Secretary-General (S/12827) for the implementation of the proposal for a settlement of the Namibian situation

(S/12636) and his explanatory statement (S/12869);

2.Reiterates that its objective is the withdrawal of South Africa's illegal administration of Namibia and the transfer of power to the people of Namibia with the assistance of the United Nations in accordance with resolution 385 (1976);

3.Decides to establish under its authority a United Nations Transition Assistance Group (UNTAG) in accordance with the above-mentioned report of the Secretary-General for a period of up to 12 months in order to assist his Special Representative to carry out the mandate conferred upon him by paragraph 1 of Security Council resolution 431 (1978), namely, to ensure the early independence of Namibia through free and fair elections under the supervision and control of the United Nations;

4.Welcomes SWAPO's preparedness to co-operate in the implementation of the Secretary-General's report, including its expressed readiness to sign and observe the cease-fire provisions as manifested in the letter from the President of SWAPO dated 8 September 1978 (S/12841);

5.Calls on South Africa forthwith to co-operate with the Secretary-General in the implementation of this resolution;

6. Declares that all unilateral measures taken by the illegal administration in Namibia in relation to the electoral process, including unilateral registration of voters, or transfer of power, in contravention of Security Council resolutions 385 (1976), 431 (1978) and this resolution are null and void;

7. Requests the Secretary-General to report to the Security Council no later than 23 October 1978 on the implementation of this resolution.

ภาคผนวก ๘

RESOLUTION 632 (1989)

Adopted by the Security Council at its 2848th meeting on 16 February 1989

The Security Council,

Reaffirming its relevant resolutions, in particular, resolutions 431 (1978) of 27 July 1978, 435 (1978) of 29 September 1978 and also 629 (1989) of 16 January 1989,

Further reaffirming that the United Nations plan contained in its resolution 435 (1978) remains the only internationally accepted basis for the peaceful settlement of the Namibian question,

Confirming its decision contained in paragraph 1 of resolution 629 (1989) of 16 January 1989 that 1 April 1989 shall be the date on which implementation of resolution 435 (1978) will begin,

Having considered the report submitted by the Secretary-General¹ and his explanatory statement of 9 February 1989,²

¹S/20412.

²S/20457.

Taking into account the assurances given to the Secretary-General by all its members as contained in paragraph 5 of his explanatory statement,

Reaffirming the legal responsibility of the United Nations over Namibia until independence,

1. Approves the report of the Secretary-General³ and his explanatory statement⁴ for the implementation of the United Nations plan for Namibia;

2. Decides to implement its resolution 435 (1978) of 29 September 1978 in his original and definitive form to ensure conditions in Namibia which will allow the Namibian people to participate freely and without intimidation in the electoral process under the supervision and control of the United Nations leading to early independence of the Territory;

3. Expresses its full support for and co-operation with the Secretary-General in carrying out the mandate entrusted to him by the Security Council under its resolution 435 (1978);

4. Calls upon all parties concerned to honour their commitments to the United Nations plan and to co-

³S/20412.

⁴S/20457.

operate fully with the Secretary-General in the implementation of the present resolution;

5. Requests the Secretary-General to keep the Security Council fully informed in the implementation of the present resolution.

ภาคผนวก ฅ

PROTOCOL OF GENEVA

Delegations representing the Governments of the People's Republic of Angola/Republic of Cuba, and the Republic of South Africa, meeting in Geneva, Switzerland, 2-5 August 1988, with the mediation of Dr. Chester A. Crocker, Assistant Secretary of State for African Affairs, United States of America, have agreed as follows:

1. Each side agrees to recommend to the Secretary-General of the United Nations that 1 November 1988 be established as the date for implementation of UNSCR 435/78.

2. Each side agrees to the establishment of a target date for signature of the tripartite agreement among Angola, South Africa, and Cuba not later than 10 September 1988.

3. Each side agrees that a schedule acceptable to all parties for the redeployment toward the North and the staged and total withdrawal of Cuban troops from Angola must be established by Angola and Cuba, who will request on-site verification by the Security Council of the United Nations. The parties accept

1 September 1988 as the target date for reaching agreement on that schedule and all related matters.

4. The complete withdrawal of South African forces from Angola shall begin not later than 10 August 1988 and be completed not later than 1 September 1988.

5. The parties undertake to adopt the necessary measures of restraint in order to maintain the existing de facto cessation of hostilities. South Africa stated its willingness to convey this commitment in writing to the Secretary-General of the United Nations. Angola and Cuba shall urge SWAPO to proceed likewise as a step prior to the ceasefire contemplated in resolution 435/78 which will be established prior to 1 November 1988. Angola and Cuba shall use their good office so that, once the total withdrawal of South African troops from Angola is completed, and within the context also of the cessation of hostilities in Namibia, SWAPO's forces will be deployed to the north of the 16th parallel. The parties deemed it appropriate that, during the period before 1 November 1988, a representative of the United Nations Secretary-General be present in Luanda to take cognizance of any disputes relative to the cessation of hostilities and agreed that the combined military committee contemplated in paragraph 9 can be an appropriate venue for reviewing complaints of this

nature that may arise.

6.As of 10 August 1988, no Cuban troops will deploy or be south of the line Chitado-Ruacana-Calueque-Naulila-Cuamato-N'Giva. Cuba furthermore stated that upon completion of the withdrawal of the South African troops from Angola not later than 1 September 1988 and the restoration by the People's Republic of Angola of its sovereignty over its international boundaries, the Cuban troops will not take part in offensive operations in the territory that lies east of meridian 17 and south of pararell 15 degrees, 30 minutes, provided that they are not subject to harrassment.

7.Following the complete withdrawal South African forces from Angola, the Government of Angola shall guarantee measures for the provisions of water and power supply to Namibia.

8.With a view toward minimizing the risk of battlefield incidents and facilitating exchange of technical information related to implementation of the agreements reached, direct communications shall be established not later than 20 August 1988 between the respective military commanders at appropriate headquarters along the Angola/Namibia border.

9. Each side recognizes that the period from 1 September 1988, by which time South African forces will have completed their withdrawal from Angola, and the date established for implementation of UNSCR 435, is a period of particular sensitivity, for which specific guidelines for military activities are presently lacking. In the interest of maintaining the ceasefire and maximizing the conditions for the orderly introduction of UNTAG, the sides agree to establish a combined military committee to develop additional practical measures to build confidence and reduce the risk of unintended incidents. They invite United States membership on the committee.

10. Each side will act in accordance with the Governors Island principles, including paragraph E (non-interference in the internal affairs of states) and paragraph G (the acceptance of the responsibility of states not to allow their territory to be used for acts of war, aggression, or violence against other states).

ภาคผนวก ค

PROTOCOL OF BRAZZAVILLE

Delegations representing the Governments of the People's Republic of Angola, the Republic of Cuba, and the Republic of South Africa.

Meeting in Brazzaville with the mediation of the Government of the United States of America,

Expressing their deep appreciation to the President of the People's Republic of the Congo, Colonel Denis Sassou-Nguesso, for his indispensable contribution to the cause of peace in southwestern Africa and for the hospitality extended to the delegations by the Government of the People's Republic of the Congo,

Confirming their commitment to act in accordance with the Principles for a peaceful settlement in southwestern Africa, initialled at New York on 13 July 1988 and approved by their respective Governments on 20 July 1988, each of which is indispensable to a comprehensive settlement; with the understandings reached at Geneva on 5 August 1988 that are not superseded by this document; and with the agreement reached at Geneva on 15 November 1988 for the

redeployment to the North and the staged and total withdrawal of Cuban troops from Angola,

Urging the international community to provide economic and financial support for the implementation of all aspects of this settlement,

Agree as follows:

1. The parties agree to recommend to the Secretary-General of the United Nations that 1 April 1989 be established as the date for implementation of UNSCR 435/78.

2. The parties agree to meet on 22 December 1988 in New York for signature of the tripartite agreement and for signature by Angola and Cuba of their bilateral agreement. By the date of signature, Angola and Cuba shall have reached agreement with the Secretary-General of the United Nations on verification arrangements to be approved by the Security Council.

3. The parties agree to exchange the prisoners of war upon signature of the tripartite agreement.

4. The parties agree to established a Joint Commission in accordance with the annex attached to this protocol.

ภาคผนวก ต

AGREEMENT AMONG THE PEOPLE'S REPUBLIC OF ANGOLA,
THE REPUBLIC OF CUBA, AND THE REPUBLIC OF SOUTH AFRICA

The governments of the People's Republic of Angola, the Republic of Cuba, and the Republic of South Africa, hereinafter designated as "the Parties",

Taking into account the "Principles for a peaceful settlement in southwestern Africa", approved by the Parties on 20 July 1988, and the subsequent negotiations with respect to the implementation of these Principles, each of which is indispensable to a comprehensive settlement,

Considering the acceptance by the Parties of the implementation of United Nations Security Council resolution 435 (1978), adopted on 29 September 1978, hereinafter designated as "UNSCR 435/78",

Considering the conclusions of the bilateral agreement between the People's Republic of Angola and the Republic of Cuba providing for the redeployment toward the North and the staged and total withdrawal of Cuban troops from the territory of the People's Republic of Angola,

Recognizing the role of the United Nations Security Council in implementing UNSCR 435/78 and in supporting the implementation of the present agreement,

Affirming the sovereignty, sovereign equality, and independence of all states of southwestern Africa,

Affirming the principle of non-interference in the internal affairs of states,

Affirming the principle of abstention from the threat or use of force against the territorial integrity or political independence of states,

Reaffirming the right of the peoples of the southwestern region of Africa to self-determination, independence, and equality of rights, and of the states of southwestern Africa to peace, development, and social progress,

Urging African and international co-operation for the settlement of the problems of the development of the southwestern region of Africa,

Expressing their appreciation for the mediating role of the Government of the United States of America,

Desiring to contribute to the establishment of peace and security in southwestern Africa.

Agree to the provisions set forth below:

1. The Parties shall immediately request the Secretary-General of the United Nations to seek

authority from the Security Council to commence implementation of UNSCR 435/78 on 1 April 1989.

2. All military forces the Republic of South Africa shall depart Namibia in accordance with UNSCR 435/78.

3. Consistent with the provisions of UNSCR 435/78, the Republic of South Africa and the People's Republic of Angola shall co-operate with the Secretary-General to ensure the independence of Namibia through free and fair elections and shall abstain from any action that could prevent the execution of UNSCR 435/78. The Parties shall respect the territorial integrity and inviolability of borders of Namibia and shall ensure that their territories are not used by any state, organization, or person in connection with acts of war, aggression, or violence against the territorial integrity or inviolability of borders of Namibia or any other action which could prevent the execution of UNSCR 435/78.

4. The People's Republic of Angola and the Republic of Cuba shall implement the bilateral agreement, signed on the date of signature of this agreement, providing for the redeployment toward the North and the staged and total withdrawal of Cuban troops from the territory of the People's Republic of

Angola, and the arrangements made with the Security Council of the United Nations for the on-site verification of that withdrawal.

5. Consistent with their obligations under the Charter of the United Nations, the Parties shall refrain from the threat or use of force, and shall ensure that their respective territories are not used by any state, organization, or person in connection with any acts of war, aggression, or violence, against the territorial integrity, inviolability of borders, or independence of any state of southwestern Africa.

6. The Parties shall respect the principle of non-interference in the internal affairs of the states of southwestern Africa.

7. The Parties shall comply in good faith with all obligations undertaken in this agreement and shall resolve through negotiation and in a spirit of cooperation any disputes with respect to the interpretation or implementation thereof.

8. This agreement shall enter into force upon signature.

Signed at New York in triplicate in the Portuguese, Spanish and English language being equality authentic, this 22nd day of December 1988.

ประวัติผู้เขียน

นางสาว สุนิต วรารัตนกุล เกิดวันที่ 10 มีนาคม พ.ศ. 2510 ที่ กรุงเทพมหานคร สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี รัฐศาสตร์บัณฑิต สาขาการระหว่างประเทศ (เกียรตินิยมอันดับ 1) จากคณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ เมื่อปีการศึกษา 2531 และเข้าศึกษาต่อในหลักสูตร รัฐศาสตร์มหาบัณฑิต ภาควิชาความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ ที่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อปีการศึกษา 2532

